

מאה ארנבות

פינלנד

בזמנים ההם חי מלך שהייתה לו רק בת אחת. המלך נשבע לתת אותה לאישה למי שיוכל למלא שלוש משימות קשות, יהיה זה אפילו הקבצן העלוב ביותר. רבים ניסו אך אף אחד לא הצליח. לא רחוק מהארמון חי אדם עני, ולו שלושה בנים, שניים חכמים ואחד, הצעיר, טיפש. אמר הבכור "אלך ואנסה לזכות בנסיכה!" בדרך לארמון פגש בקבצן זקן ועלוב. הוא ואפילו לא ראה צורך לברך אותו. אך הקבצן שאל "לאן פניך, בני?" "מה זה עניינך?" נהם הצעיר והמשיך בדרכו. אבל הזקן אמר רק "לשווא אתה הולך." וכך באמת היה. הבכור והחכם שבין שלושת הבנים חזר בלי שהשיג את הנסיכה. הבן השני והחכם אמר שעכשיו הוא ילך, והוא בטוח שיצליח במשימות של המלך. אך גם לו

קרה מה שקרה לאחיו הבכור. ואז אמר האח השלישי שחשבו אותו לטיפש "שני הבוגרים כבר ניסו. עכשיו הגיע תורי." אמרו לו "טיפש שכמותך. איך תצליח איפה שהחכמים ממך לא הצליחו?" אך הוא לא הקשיב אלא הלך בדרכו לארמון. גם הוא פגש את הקבצן בדרך, הוריד לפניו את כובעו, קד קידה ובירך אותו בבוקר טוב. הזקן ענה ושאל לאן הוא הולך. הצעיר סיפר לו ואז נתן לו הקבצן משרוקית ואמר "משימתך תהיה לשמור על מאה ארנבות בשדה. הן ינסו להתפזר, אבל אתה רק תשרוק במשרוקית זו והן ישמעו לך." וכך באמת קרה. הצעיר הגיע לארמון ובא אל המלך. הוא שאל "איפה הבת שלך? אני רוצה לראות אותה קודם ולהחליט האם היא מוצאת חן בעיני." אחרי שראה אותה אמר "היא בסדר. אמלא את שלושת המשימות שלך." הדבר הרגיז מאוד את המלך, והוא החליט להכשיל את הצעיר בכל דרך שהיא.

כפי שאמר הקבצן, המלך אמר לצעיר לשמור על מאה ארנבות במרעה. כשהביא אותן לשדה הן התפזרו כולן ולא ראה אף אחת מהן. אזי החליט לבדוק את המשרוקית. נתן שריקה אחת והנה, כולן התאספו סביבו. הוא ספר אותן וראה שכולן כאן. אמר להן "טוב, לכו וחפשו לכן אוכל, אבל תחזרו מיד כשאשרוק."

מישהו ראה זאת וסיפר למלך. המלך כעס מאוד. הוא אמר לאישתו המלכה להתלבש כאישה פשוטה, ללכת אל הצעיר ולבקש שייתן לה ארנבת אחת. כך היא גם עשתה, ניגשה לצעיר והתחננה שיתן לה ארנבת אחת כי היא מאוד זקוקה לה. הצעיר ענה "לא אוכל לתת לך, כי הן לא שלי."

אבל היא ביקשה שוב ושוב ובסוף הוא אמר שיתן לה ארנבת בתנאי שהיא תנשק לו. היא כמובן סירבה תחילה, אך כשראתה שהוא עומד על שלה נתנה לו נשיקה. את הארנבת שקיבלה שמה לתוך הסל שלה

והתחילה לחזור לארמון מרוצה שהצליחה לרמות את הצעיר. אבל הוא המתין שהיא תהיה קרוב לביתה, הוציא את המשרוקית ושרק. הופ! הארנבת קפצה מהסל וחזרה אליו והמלכה עמדה רק עם פה פעור וסל ריק. באותו ערב הוביל הבחור את מאה הארנבות לארמון ומסר אותן למלך.

הקבצן הזקן פגש את הנער גם למחרת. הפעם הוא נתן לו קרן, בו יוכל לקרוא לסוסים. ובאמת המלך מסר לו מאה סוסים שאותם צריך היה להביא למרעה ולהחזיר הביתה בערב.

בהגיעם למרעה התפזרו הסוסים בכל השטח, אבל לתקיעת הקרן הראשונה באו כולם לרועה שלהם ועמדו סביבו.

המלך ביקש מאישתו שגם הפעם תלך לבקש סוס אצל הנער. אבל היא לא הסכימה. אמרה שהיא מפחדת מסוסים, ומוטב שילך בעצמו. המלך התחפש כך שאיש לא יכיר אותו, עלה על חמור ורכב לשדה אל הצעיר. שם שאל האם יש לו סוס למכירה.

"אני לא מוכר סוסים" ענה הבחור.
"אז אולי תשאיל לי אחד?"
"לא, לא אוכל."

ואולי רק תיתן לי אותו במתנה?"
"אתן לך סוס אחד בתנאי שתנשק לחמור
שלך!"

המלך התפתל ועיקם את פניו, אך ראה שאין
לו ברירה. לא יקבל סוס אם לא ינשק לחמור.
בסוף נשק לחמור באפו, לקח סוס ורכב אליו
מרוצה כשהוא אומר לעצמו "הפעם גברתי על
הבחור. סוס אחד יחסר הערב."

הצעיר לא ידע שהמלך כבר חזר לארמון וסגר
את הסוס באורווה. לקראת ערב הוא תקע
בקרן והסוס, כשרק שמע זאת, נתן בעיטה
לדלת האורווה והתחיל לברוח. המלך שמע
את הרעש והציץ מחלון, אבל ראה רק את
קצה זנבו של הסוס.

בערב כל הסוסים חזרו לארמון.

ביום השלישי נתן המלך לבחור שק גדול
ואמר למלא אותו בשקרים, עד שהוא, המלך,
יחליט שהשק מלא.

לקח הצעיר את השק והתחיל לספר בדיות
לתוכו. סיפר וסיפר אבל השק נשאר ריק. ואז
עלה בדעתו לספר אמת לתוך השק!
הוא התחיל לספר איך רעה ארנבות, ואיך
אישה רצתה לקנות אחת ואיך לא נתן לה
ארנבת עד שלא נישקה לו.

המלך שמע זאת והתחיל לצחוק בצחוק רם
מהשפלתה של אישתו.

אבל הצעיר המשיך לספר לתוך השק איך
הוציא סוסים למרעה ואיך המלך בעצמו בא
אליו מחופש כדי לקבל סוס, אבל הוא לא נתן
לו עד שזה לא החמור..

"השק מלא. קשור אותו מהר!" צעק המלך
עוד לפני שהבחור הספיק לגמור את דבריו.
וכך הצעיר זכה בנסיכה.